

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/30/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517205354
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3517205354.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte, zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti S.: N., nar. XX.XX.XXXX a D., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom u matky, obe zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, deti rodičov: matky, X. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. V. E., I., S. XXXX/XX a otca, S. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. X. 4, zastúpeného Mgr. Ivetou Gavačovou, advokátkou so sídlom Stará Turá, SNP 148, o návrhu matky na udelenie súhlasu a o návrhu otca o zmenu úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 12P/40/2017- 395 zo dňa 09. novembra 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku V. m e n í nasledovne:

Otec je oprávnený stretávať sa s maloletou N., nar. XX.XX.XXXX a maloletou D., nar. XX.XX.XXXX počas zimných školských prázdnin v párnom roku od 23.12. od 09.00 hod. do 30.12. do 18.00 hod. a v nepárnom roku od 28.12. od 09.00 hod. do 02.01. (párneho roka) do 18.00 hod..

V období letných, zimných a jarných školských prázdnin neplatí úprava stretávania sa podľa bodu III. Matka detí je povinná deti pripraviť a odovzdať v určený čas otcovi detí v mieste svojho bydliska a otcovi povinnosť detí vrátiť v určenom čase matke v mieste jej bydliska.

II. Vo zvyšku rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

III. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. matke udelil súhlas namiesto otca na presťahovanie mal. N. a mal. D. do P. republiky na adresu E. - I., S. XX. V prípade zmeny adresy pobytu uložil matke povinnosť otca informovať o zmene miesta pobytu v lehote 30 dní pred presťahovaním. Výrokom II. návrh otca na zmenu zverenia maloletých detí zamietol. Vo výroku III. určil, že otec je oprávnený stretávať sa s mal.N. a mal.D. každý párný víkend a to tak, že matke uložil povinnosť zabezpečiť prvý párný víkend v mesiaci stretnutie otca s maloletými deťmi od piatka 19.30 hod. do nedele do 13.00 hod. odovzdaním a prevzatím detí v mieste bydliska otca a otcovi uložil povinnosť zabezpečiť druhý párný víkend v mesiaci stretnutie s maloletými deťmi od piatka 15.30 hod. do nedele do 17.30 hod. prevzatím detí a odovzdaním v mieste bydliska matky v Českej republike. V prípade nemožnosti uskutočniť stretnutie otca s maloletými deťmi rodičom uložil povinnosť, aby si určili náhradný termín stretnutia tak, že každý mesiac v kalendárnom roku bude realizované stretnutie otca s maloletými deťmi dvakrát do mesiaca. Ďalej výrokom IV. určil, že otec je oprávnený stretávať sa s mal.N. a mal.D. počas letných školských prázdnin od 15.07. od 09.00 hod. do 31.07. do 18.00 hod.

každého roka a následne od 07.08. od 09.00 hod. do 22.08. do 18.00 hod každého roka a výrokom V. určil, že otec je oprávnený stretávať sa s mal.N. a mal.D. počas zimných školských prázdnin v párnom roku od 25.12. od 09.00 hod. do 30.12. do 18.00 hod. a v nepárnom roku od 28.12. od 09.00 hod. do 02.01. (párneho roka) do 18.00 hod.. Zároveň vyslovil, že v období letných, zimných a jarných školských prázdnin neplatí úprava stretávania sa podľa bodu III. Matke detí uložil deti pripraviť a odovzdať v určený čas otcovi detí v mieste svojho bydliska a otcovi povinnosť deti vrátiť v určenom čase matke v mieste jej bydliska. Výrokom VI. zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 9P/93/2014-53 zo dňa 17.04.2015 v časti úpravy stretávania sa otca s maloletými deťmi počas bežného roka, letných a zimných prázdnin. Matke výrokom VII. uložil povinnosť vždy do 30. dňa daného mesiaca predkladať súdu správu zo školy a ak škola má, i správu školského psychológa po dobu jedného roka od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom VIII. matke uložil povinnosť informovať otca jedenkrát do mesiaca o školských, mimoškolských výsledkoch maloletých detí a o zdravotnom stave maloletých detí. Matke a otcovi výrokom IX. uložil povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu, ktoré bude realizované rodinným terapeutom, resp. psychológom, ktorého si rodičia sami zvolia a v lehote 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku oznámia súdu meno rodinného terapeuta alebo psychológa a následne každý druhý mesiac súdu oznámia priebeh poskytovaného odborného poradenstva. Výrokom X. zrušil neodkladné opatrenie nariadené Uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 12P/40/2017 - 179 zo dňa 31.01.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoP/32/2018-342 zo dňa 14.08.2018 s účinnosťou od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. Štátu výrokom XI. priznal právo na náhradu trov konania. Žiadnemu z účastníkov sa nepriznáva právo na náhradu trov konania (výrok XII.). Výrokmi XIII. a XIV. uložil otcovi povinnosť zaplatiť náhradu trov konania vynaložených štátom na znalecké dokazovanie v priebehu konania vo výške 407,58 eur a matke vo výške 407,57 eur, v lehote do 3 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom rodičov maloletých detí, mal. detí, súdom ustanoveného znalca Doc. Mgr. art. Jaroslavy Gajdošíkovej Zeleiovej, PhD., svedkov - starých rodičov Z. S., F. S., D. L. a K. F., oboznámením návrhu matky v spojení s písomnými vyjadreniami matky, otca a kolízneho opatrovníka, rodných listov detí, rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 9P/93/2014-53 zo dňa 17.04.2015, potvrdení, dohody o zmene obvyklého pobytu, zmluvy o nájme, výpisu z katastra, osvedčenia o štátnom občianstve, záznamu zo šetrenia, vyjadrenia mal. N., kresby, vyjadrení psychológa, potvrdení základnej školy, výpisu zo zdravotnej dokumentácie, kresby detí, dokladov o výdavkoch zo strany otca, žiackej knižky, písomných vyjadrení starej matky D. L., znaleckého posudku, pracovnej zmluvy, fotografií predložených znalcom, vyjadrenia znalca, obsahu spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom spisu sp. zn. 9P/93/2014 a na základe podrobne popísaných výsledkov dokazovania (bod 8 až 16 rozsudku) konštatoval, že pokiaľ ide o otázku presťahovania sa maloletých detí s matkou do Českej republiky, ktorá nie je bežnou vecou, je potrebné udeliť súhlas matke k presťahovaniu sa namiesto otca. Uviedol, že zákon o rodine zdôrazňuje rozhodujúcu úlohu rodičov vo výchove detí, ktorých povinnosťou je chrániť záujmy detí. Rovnako aj Dohovor OSN o právach dieťaťa zo dňa 20.11.1989 obsahuje vyhlásenia a ustanovenia, v ktorých je kladený dôraz na ochranu práv dieťaťa v záujme plného a harmonického rozvoja osobnosti dieťaťa. Ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, okrem iných aj o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, v zmysle ustanovenia § 35 zákona o rodine rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd. Aj v takomto prípade však pri rozhodovaní musia byť v najvyššej miere chránené práva a oprávnené záujmy maloletého dieťaťa. Pri ich hodnotení súd vychádza nielen z výpovedí rodičov, svedkov, ale vezme do úvahy aj informácie o sociálnom prostredí, v ktorom dieťa žije a má žiť, so zistením aj vzájomného vzťahu toho, ktorého rodiča k dieťaťu a spätného vzťahu dieťaťa k rodičom, pričom hodnotenie okolností daného prípadu musí zohľadňovať v maximálnej miere chránené práva a oprávnené záujmy maloletého dieťaťa. Zdôraznil článok 12 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, podľa ktorého dieťa, ak je schopné formulovať vlastné názory, má právo slobodne sa vyjadrovať o všetkých záležitostiach, ktoré sa ho dotýkajú. Názoru detí sa musí venovať primeraná pozornosť. Pokiaľ majú rodičia detí záujem na všestrannom a zdravom vývoji svojho dieťaťa, bolo by vhodné, keby akceptovali ich vôľu, nezaťažovali ich konfliktami, v ktorých presadzujú svoje záujmy a rešpektovali maloleté deti, ako rozumné a slobodné bytosť. Maloleté deti majú právo vyjadriť sa k otázkam, ktoré sa podstatným spôsobom dotýkajú ich života. Počas konania boli vykonané opakované rozhovory s maloletými deťmi, ako aj rozhovor za prítomnosti psychológa s cieľom zistiť vôľu, priania ako aj vnímanie rodinnej situácie. Podarilo sa zistiť dlhodobu neodhalenú dôvod, prečo mal. N. odmieta stretnutia s otcom, dôvody, pre ktoré je veľmi dôležité uvoľniť tlak na

maloleté deti, ktoré sa dostali do vzájomného stretu rodičov (rodičov, ktorí nemali a doteraz nemajú spracované ukončenie svojho partnerského vzťahu) a aj pozitíva a riziká fungovania vzťahov medzi rodičmi a maloletými deťmi za situácie, keď budú maloleté deti žiť v Českej republike. Bolo by možné bez dočasného súhlasu s presťahovaním sa teoretizovať o tom, ako budú deti fungovať, keby bolo rozhodnuté tak alebo tak a simulovať možné varianty, no bolo dôležité pokúsiť sa zistiť, čo najobjektívnejšie skutočnosti potrebne pre rozhodnutie o návrhu matky. Na začiatku konania tu bola situácia, kedy rodičia nezvládali vzájomnú komunikáciu, mali nevyriešené partnerské vzťahy, mal. N. odmietala stretnutia s otcom, chcela sa sťahovať a napísala list, čo všetko zlé je na otcovi (list bol nazvaný Sťažnosť!) a mal. D., bola vo veku, kedy prijímala s vďakou každú pozornosť a blízkosť a mala nastupovať od septembra 2017 do prvého ročníka základnej školy. Z dôvodu, že rodičia spolu nekomunikovali rozhodla sa matka dňa 29.05.2017 podať návrh, s ktorým otec nesúhlasil. Po rozhovore s maloletými deťmi a psychológom bolo v danej chvíli rozhodujúce zmierniť tlak na maloleté deti, umožniť matke návrat do svojho rodného prostredia, zväčšiť vzdialenosť medzi rodičmi ako partnermi (v tom čase fungovali aj nefungovali ako partneri) a dať priestor rodičom ako aj maloletým deťom nájsť si režim, v ktorom by mohli spolu fungovať a možnosť zistiť, aké by to bolo, keby sa presťahovali a rodičom zväziť a upraviť si spôsob stretávania sa, pričom matka na začiatku konania deklarovala, že bude nápomocná otcovi pri stretávaní sa s maloletými deťmi, a preto boli vydané neodkladné opatrenia na základe, ktorých bol matke udelený dočasný súhlas s presťahovaním sa a upravený spôsob stretávania. Väčšia vzdialenosť komunikáciu matky s otcom detí však nesfunkčnila a neudržala, mnohé emočné významy zostali u nej fixované a popreté, prehĺbila sa u nej potreba kontroly mal. D. a sťažila sa tvorba konštruktívneho nachádzania kompromisov. Rodičia vnímajú túto situáciu zaťažujúco, ale u mal. detí to tak vnímané nie je. V čase rozhodovania zmena rodinného prostredia detí odsťahovaním sa nadobudla trvalejší charakter, matka získala za pomoci svojej matky samostatné bývanie a nastúpila do práce. Maloleté deti sa identifikovali s novým životným prostredím, prejavili vôľu zostať v Českej republike, v škole sa zaradili do školského kolektívu, majú vytvorené priateľské väzby, dosahujú výborné školské výsledky a nechcú sa vrátiť do doterajšieho prostredia na Slovensku. Mal. N. nemusí intrapsychický konflikt voči otcovi ťaživo riešiť v prítomnosti otca, čím dochádza k relatívnemu uvoľňovaniu a udržateľnému emočnému balansovaniu. Negatívny dopad väčšej vzdialenosti na kvalitu vzťahu medzi otcom a maloletými deťmi možno zmierniť vôľovou reorientáciou postoja matky voči otcovi a posilnením vedomia otcovskej zodpovednosti a záväzku u otca detí. Zároveň vzdialenosť možno prekonať tým, že otec bude s maloletými deťmi okrem osobného stretnutia udržiavať kontakt aj telefonovaním, formou videohovoru alebo komunikovaním prostredníctvom rôznych internetových aplikácií, pričom iniciatíva musí vychádzať od rodičov. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že je potrebné udeliť súhlas matke k presťahovaniu sa s maloletými deťmi do Českej republiky namiesto otca.

3. Ďalšou otázkou, ktorou sa súd prvej inštancie zaoberal, je možnosť podieľania sa na výchove maloletých detí zo strany otca v súvislosti s ich presťahovaním sa do zahraničia. Presťahovanie sa detí je vážnym zásahom do jeho rodičovských práv otca. Otec poukazoval na skutočnosť, že z dôvodu presťahovania sa detí dochádza k narušaniu vzťahov detí s ním, pretože nemajú taký priestor na jeho rozvíjanie, ako by mali, keby boli v jeho blízkosti a aj z dôvodu, že matka nedodržuje súdom určený spôsob stretávania sa. Vzhľadom na to, že matka maloletých detí, ktorej boli deti zverené do osobnej starostlivosti, má vytvorené vhodné podmienky pre výchovu a starostlivosť o maloleté deti, ako aj vzhľadom na názor a vôľu maloletých detí jednoznačne prejavenu pred súdom, v zmysle ktorého maloleté deti nemajú záujem vrátiť sa na Slovensko, chcú zostať s matkou, nie je v záujme maloletých detí, aby boli vytrhnuté zo školského a rodinného prostredia, ktoré si počas uplynulého obdobia vybudovali a vrátili sa späť do Slovenskej republiky, a preto súd návrh otca na zmenu zverenia zamietol. Súčasne je však potrebné konštatovať, že je veľmi dôležité a v záujme maloletých detí, aby mali možnosť vytvárať si plnohodnotný vzťah s otcom, a preto súd pristúpil k zmene úpravy stretávania sa počas bežného roka, letných prázdnin a zimných prázdnin s poukazom na skutočnosť, že maloleté deti zostanú v Českej republike. Zohľadnil doterajšie skúsenosti a požiadavku rodičov ohľadom určenia začiatku a konca stretnutia. Nebol daný dôvod meniť úpravu stretávania sa počas jarných prázdnin a ani rodičia túto zmenu nenavrhovali, a preto bola ponechaná úprava stretávania sa počas jarných prázdnin určená v rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 9P/93/2014-53 zo dňa 17.04.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoP/48/2015-82 zo dňa 24.06.2015 a bola zmenená úprava stretávania sa počas bežného roka, zimných a letných prázdnin tak, aby rodičia boli rovnomerne zaťažení pri zabezpečovaní stretnutia otca s maloletými deťmi a maloleté deti mali vytvorený

priestor na stretávanie sa s otcom, čo je podľa názoru súdu zabezpečené určeným spôsobom stretávania sa.

4. Na základe výsledkov dokazovania súd prvej inštancie ďalej dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky pre uloženie povinnosti matke informovať otca jedenkrát do mesiaca o školských, mimoškolských výsledkoch maloletých detí a o zdravotnom stave maloletých detí a s poukazom na závery znaleckého dokazovania informovať i súd. Z dôvodu, že rodičia majú problémy pri vzájomnej komunikácii a otec má záujem byť pravidelne informovaný o maloletých deťoch uložil súd matke povinnosť informovať otca o maloletých deťoch v pravidelných časových intervaloch s výpočtom vecí, ktorých sa informačná povinnosť týka tak, aby otec mal komplexné informácie o maloletých deťoch. Rodičia by sa mali zásadne dobrovoľne informovať o všetkých zdravotných problémoch a vážnejších výchovných problémoch, ktoré nastali v dobe, keď sa o deti oni osobne starali, a preto každý z nich by mal mať vedomosť napríklad o tom, že niektoré z detí ochorelo, akým spôsobom prebieha liečba, aké lieky užíva a kedy je potrebná kontrola zdravotného stavu. Pokiaľ dôjde počas choroby k zmene osobnej starostlivosti, potom má rodič informovať druhého rodiča o spôsobe a dobe užívania predpísaných liekov a mieste, kde možno vyhľadať lekársku pomoc v prípade náhleho zhoršenia zdravotného stavu, resp. komplikácií. Rodičia by sa tiež mali v záujme dieťaťa informovať o dlhodobejšej zmene miesta dočasného pobytu (napr. dovolenka) s tým, že budú mať možnosť kontaktu s dieťaťom, najlepšie pravidelne vo vhodnej dobe. Jedine rodič je povinný informovať druhého rodiča, ktorý práve nemá maloleté dieťa v osobnej starostlivosti (a nie všeobecný lekár, prípadne učiteľ a pod.).

5. Z dôvodu, aby presťahovanie malo nielen v súčasnosti, ale aj v budúcnosti pozitívny vplyv na maloleté deti, vyplynula potreba nariadiť výchovné opatrenie na obdobie po právoplatnosti rozsudku v zmysle § 37 ods. 2 písm. d) zákona o rodine, a preto súd uložil matke a otcovi povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu, ktoré bude realizované rodinným terapeutom, resp. psychológom. Rodinného terapeuta, resp. psychológa si rodičia sami zvolia a v lehote 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku oznámia súdu meno rodinného terapeuta, alebo psychológa a následne každý druhý mesiac súdu oznámia priebeh poskytovaného odborného poradenstva. Z psychologického hľadiska nie je nutné dočasne zabezpečiť dohľad nad výkonom starostlivosti o maloleté deti, ale je nutné uložiť obom rodičom povinnosť podrobiť sa psychosociálnemu poradenstvu a/alebo individuálnej psychoterapii za výchovným účelom ohľadom komunikácie a vývinových špecifik a za účelom pozitívnej reštrukturalizácie intrapsychických obsahov u matky maloletých detí a mal. N. za účelom afiatívnych zmien vo vzťahu k otcovi a v kontakte s ním a u otca za účelom získania sociálnych zručností pre to, aby dokázal empaticky a senzitívne komunikovať s maloletými deťmi, v súčasnosti najmä mal. N.. V prípade, že súd na základe pravidelných správ a šetrení zistí, že výchovné opatrenie plní svoj účel dôjde k zrušeniu výchovného opatrenia, pretože účelom nie je nad mieru vhodnú zasahovať do fungovania rodiny, ale rodičia musia pochopiť svoju nezastupiteľnú úlohu a umožniť odborníkovi, aby im pomohli riešiť problémy, ktoré im bránia vo výkone rodičovských práv a povinností v záujme ich maloletých detí.

6. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. čl. 5, § 28 ods. 1,2, § 35, § 36 ods. 1, § 24 ods. 5, § 25 ods. 2, § 43 ods. 1, §37 ods. 2,7 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine. O trovách konania účastníkov rozhodol podľa § 52, § 57 CMP a o trovách konania štátu podľa § 55, § 58 CMP.

7. S účinnosťou od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku rozhodol súd prvej inštancie i o o zrušení neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 12P/40/2017 - 179 zo dňa 31.01.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoP/32/2018-342 zo dňa 14.08.2018 v súlade s § 363 CMP.

8. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec dieťaťa, v ktorom žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že návrh matky zamietne, resp. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Uviedol, že už od nariadenia prvého neodkladného opatrenia (24.08.2017) matka ani raz nedodrжала neodkladné opatrenia v časti týkajúcej sa úpravy styku otca s deťmi, preto dňa 10.10.2017 podal návrh na výkon rozhodnutia, ktorý nebol nariadený (sp.zn. 7Em/4/2017). Situácia, najmä pokiaľ ide o styk otca so N. je stále rovnaká, táto je pod vplyvom matky, obáva sa jej reakcií a preberá jej postoje. Styk otca s dcérami prebieha stále rovnako, v čase, kedy má matka priviesť deti do SR a odovzdať ich otcovi tak tomu nie je, s deťmi príde k otcovým rodičom, N. ostane celý víkend s matkou u otcových rodičov a otec si prevezme D. a trávi s ňou víkend, následne ju odovzdá matke. V čase, keď si má vyzdvihnúť otec deti v ČR, N. zostáva s matkou a otec si vyzdvihne

D. na víkend a v nedeľu ju vráti matke v ČR. Odpovede N. na otázku, prečo nejde s otcom, sú rovnaké - nechce sa mi, neviem prečo, nechcem ísť. Návrh matky na udelenie súhlasu s vyšťahovaním detí do ČR bol účelový, spočiatku tvrdila, že bude podporovať stretávanie detí s otcom a je ochotná ich sama vodiť na Slovensko. Matka je s deťmi v Havířově od septembra 2017, ale do zamestnania nastúpila až v lete 2018, teda po roku pobytu v Čechách. Pracuje na polovičný úväzok, má minimálnu mzdu. Obe deti navštevujú základnú školu, ale žiadne nadštandardné mimoškolské aktivity, aké by nemohli rozvíjať aj v okolí Moravského Lieskového, nemajú. Rozhodnutie súdu je založené v podstate len na skutočnosti, že deti si na nové prostredie zvykli. Znalčka však uviedla, že deti si vedia zvyknúť na všetko, nesmie sa však na ne prenášať bremeno rozhodnutia sa, kde chcú byť. Matke išlo jednoznačne iba o odchod zo Slovenska a sťaženie styku detí s otcom. Podieľanie sa na výchove detí zo strany otca je teraz obmedzené, otec sa stretáva so svojou mladšou dcérou D., so staršou dcérou N. nemá šancu byť osamote, porozprávať sa s ňou. N. nedvíha telefón, neodpisuje na správy, zrejme z obavy z matkinej reakcie. Matka a jej rodina pred deťmi otca prezentujú len negatívne. Rozhodnutie nerešpektuje záujem maloletých detí, ale len záujem matky detí. Matka pred podaním návrhu na súd deti postavila pred hotovú vec, vopred sa s nimi o tom, že by sa mali presťahovať do Čiech nerozprávala, čo sama potvrdila. Deti boli nariadeným neodkladným opatrením vytrhnuté zo svojho prostredia, v ktorom boli doma, dokonca na začiatku školského roka, kedy nastúpili riadne do školy. Presťahovanie detí spôsobilo postupné odcudzenie sa detí od otca. Súd v rozhodnutí neodôvodnil dôsledne, prečo zamietol návrh otca na zverenie oboch maloletých detí do jeho osobnej starostlivosti. Ak zlyháva matka vo výchove mal. N. o vzťahu k otcovi, je podľa jeho názoru potrebný radikálny zásah v záujme zdravého vývinu mal. N., ktorá nepochybne má otca rada, túži po jeho prítomnosti a pozornosti, po kontakte s ním (názor znalca). Nesúhlasil ani s tým, aby znášal náklady na znalecké dokazovanie, pretože návrh podala matka a znalecké dokazovanie bolo potrebné z dôvodov vzniknutých na jej strane. Pokiaľ by súd jeho odvolaniu vo vzťahu k zamietnutiu návrhu matky nevyhoveli, žiadal, aby výrok III. a IV. napadnutého rozsudku zostal nezmenený. Pokiaľ ide o zimné prázdniny, navrhol, aby bol oprávnený stretávať sa s deťmi v párnom roku už od 23.12. z dôvodu, ktorý uviedol aj kolízny opatrovník, s poukazom na dôležitosť, aby deti trávili počas prázdnin rovnako čas s otcom aj matkou. Taktiež navrhol zmeniť to, aby matka otcovi v stanovenom čase vždy deti doviezla a otec detí v stanovenom čase vždy doviezol deti matke. Navrhol aj úpravu styku otca s deťmi počas jarných prázdnin z dôvodu, aby sa jarné prázdniny nemuseli riadiť rozsudkom z roku 2014, pretože matka si neuvedomuje, že rozsudok v tejto časti je stále právoplatný. Uloženie povinnosti podrobiť odbornému poradenstvu považoval za nevykonateľné, pretože nevidí možnosť reálne sa dohodnúť na osobe psychológa. Nie je ani reálna šanca viesť súdny výkon rozhodnutia v prípade, aby matka súdne rozhodnutie v časti styku otca s deťmi nerešpektovala, čo sa v skutočnosti aj deje.

9. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca písomne vyjadril tak, že v konaní prebehlo znalecké dokazovanie, deti boli v súdnom konaní vypočuté. Mal. D. a N. sa adaptovali v novom prostredí, od septembra 2017 si plnia povinnú školskú dochádzku v ČR. Z týchto dôvodov navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

10. Matka sa k odvolaniu sa písomne vyjadrila tak, že obsahuje len opakovanie vyjadrení otca, ktoré už uviedol v predchádzajúcom konaní. Poukázala na to, že mal. D. v novembri 2018 ochorela, mala obojstranný zápal pľúc, mesiac nechodila do školy. Otec za ten čas neprejavil záujem dieťa navštíviť, na liečbe sa nepodieľal. Naopak, situáciu hrotil do tej miery, že detská lekárka musela vystaviť potvrdenie, že neodporúča jej prevoz. Súhlasila s názorom otca, že mal. N. na Slovensko cestuje zbytočne, preto žiadala, aby súd stanovil ako povinný iba jeden víkend v mesiaci, zvyšok nech sa prispôsobí podľa prázdnin alebo štátnych sviatkov. V piatok kvôli odjazdu vlaku deti neabsolvujú vyučovanie v plnom rozsahu. Nesúhlasila s tvrdením otca, že iba ona by mala platiť náklady na znalecké dokazovanie, pretože posudok bol nariadený z iniciatívy otca, resp. jeho zástupkyne. Ona trvala na tom, že závery PhDr. Ferkodiča považuje za správne. Nariadené rozhodnutia rešpektuje a dodržiava.

11. Kolízny opatrovník sa ďalej písomne vyjadril tak, že navrhol doplniť rozsudok súdu prvej inštancie o úpravu styku otca s deťmi počas jarných prázdnin tak, ako to požaduje otec. Ak by sa obmedzil styk otca s dieťaťom na jeden víkend v mesiaci, ako navrhuje matka, došlo by k citovému odcudzeniu. Matka si mala vopred uvedomiť, že stretávanie sa otca s deťmi bude časovo a finančne náročnejšie vzhľadom na vzdialenosť bydliska rodičov.

12. Ďalšie písomné vyjadrenia k veci podané neboli.

13. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 2 ods. 1,2, § 65 a 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

14. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) nebolo potrebné na prejednanie odvolania otca dieťaťa nariadovať pojednávanie.

15. Ako vyplýva z podaného odvolania, otec odôvodnil jeho podanie tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a v dôsledku toho vec nesprávne právne posúdil, teda uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP.

16. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkov logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

17. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

18. V danom prípade sa matka mal. detí svojim návrhom domáhala udelenia súhlasu namiesto otca detí s vyťahovaním mal. detí do Českej republiky a s tým súvisiacej úpravy rodičovských práv a povinností. Otec sa v priebehu konania domáhal zmeny rozhodnutia o osobnej starostlivosti o mal. detí (rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn. 9P/93/2014 zo dňa 17.04.2015) tak, že mal. deti budú zverená do jeho osobnej starostlivosti.

19. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie potrebné v časti vo výroku V. zmeniť podľa § 388 CSP a vo zvyšnej časti potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

20. Na základe preskúmania správnosti výrokov I., II., III., IV., VI., VII., VIII., IX., X., XI., XII., XIII., XIV. rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne právne posúdil.

21. Odvolací súd vychádzal pri svojom rozhodovaní zo skutkového stavu tak, ako ho zistil vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie, a ktorý považuje za správny, pričom účastníci v odvolacom konaní nenavrhli doplniť dokazovanie.

22. Vo vzťahu k návrhu matky súd prvej inštancie správne vychádzal z § 35 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „zákon o rodine“), keď presťahovanie mal. detí do zahraničia je potrebné považovať za podstatnú vec, na ktorú je potrebný súhlas oboch rodičov, event. rozhodnutie súdu, a to bez ohľadu na to, že mal. deti boli prechádzajúcim súdnym rozhodnutím (rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn. 9P/93/2014 zo dňa 17.04.2015) zverené do osobnej starostlivosti matky.

23. Podľa § 24 ods. 4 zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností, alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

24. Podľa § 36 ods. 1 zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. 6) Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

25. Zákon o rodine vychádza z Dohovoru o právach dieťaťa (ďalej len „Dohovor“), ktorého čl. 3 reflektuje na skutočnosť, že dieťa samé je bytosťou jedinečnou obdarenou neodňateľnými, nescudziteľnými, nepremlčateľnými a nezrušiteľnými základnými právami a slobodami, teda bytosťou, ktorej by sa malo dostať pri jej vývine to najlepšie, aby uvedené atribúty nezostali len prázdnyimi slovami. Určujúcim hľadiskom pri rozhodovaní, vo veciach, ktoré sa ho bezprostredne týkajú, je teda jednoznačne záujem maloletého dieťaťa. Napriek tomu, že čl. 5 zákona o rodine príkladmo uvádza kritéria, ktoré sa zohľadňujú pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa a že na záujem dieťaťa odkazuje niekoľko ustanovení zákona o rodine (<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=26&p=1022114&f=2>) (napr. § 23 (<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=3164275-3164278&f=2>), § 44 (<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=3164409-3164416&f=2>), § 54 (<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=3164479-3164485&f=2>)) ako i ustanovenia osobitných predpisov (napr. zákon č. 305/2005 Z.z. (<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=26&p=1022393&f=2>) o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a pod.), tento pojem nemá doposiaľ komplexnú legálnu definíciu. Pri jednotlivých rozhodnutiach je potrebné posúdiť najlepší záujem dieťaťa a určiť ho vo svetle špecifických okolností situácie konkrétneho dieťaťa. V súlade s čl. 5 zákona o rodine možno prijať záver, že záujem dieťaťa sa vymedzuje ako záujem na usporiadaní takých rodinných vzťahov, ktoré by boli prospešné pre telesný, citový, rozumový, ale aj mravný vývoj dieťaťa. Záujmy rodičov nesmú byť zohľadňované na úkor záujmov dieťaťa.

26. Súd prvej inštancie vo svetle uvedeného správne poukázal na to, že rodičia samotní síce vnímajú aktuálnu situáciu zaťažujúco, ale u mal. detí to tak vnímané nie je. V súčasnosti zmena rodinného prostredia detí nadobudla trvalejší charakter (v Havířově bývajú už dva roky), matka získala samostatné bývanie a nastúpila do práce. Z dokazovania bolo zistené, že deti sa identifikovali s novým životným prostredím, v škole sa zaradili do školského kolektívu, majú vytvorené priateľské väzby, dosahujú výborné školské výsledky a čo je podstatné, prejavili vôľu zostať v Českej republike, a nechcú sa vrátiť na Slovensko. Súčasná právna úprava, rešpektujúca ako prvoradé hľadisko záujem dieťaťa, kladie dôraz pri rozhodovaní aj na uváženie dieťaťom vyjadreného názoru. Mal. N. má 11 rokov, mal. D. bude mať 9 rokov, a preto i vyjadreniam ich vôle musí byť venovaná istá pozornosť. Vzdialenosť medzi bydliskom detí a bydliskom otca nemôže byť rozhodujúcim kritériom, a jej negatívny dopad na kvalitu vzťahu medzi nimi možno zmierniť, resp. vyvážiť ju inou formou kontaktu otca s deťmi, pričom súd prvej inštancie správne zdôraznil, že iniciatíva musí v každom prípade vychádzať od rodičov. Súd prvej inštancie v tomto smere starostlivo zvažil všetky skutkové okolnosti, ktoré v priebehu konania vyšli najavo z rozsiahleho dokazovania a jeho záveru, že je v záujme mal. detí vyhovieť návrhu matky na udelenie súhlasu s presťahovaním detí namiesto otca (výrok I.), niet čo vytknúť. Otcom detí tvrdená nespolupráca matky pri realizácii styku s deťmi nemôže byť sama osebe dôvodom pre nevyhovenie návrhu matky, keď otec detí má k dispozícii iné právne inštitúty na riešenie takej situácie, ak by k nej došlo.

27. Správny bol v tejto súvislosti i záver súdu prvej inštancie, že v konaní bolo zistené, že matka maloletých detí, ktorej boli deti doposiaľ zverené do osobnej starostlivosti, má vytvorené vhodné podmienky pre výchovu a starostlivosť o maloleté deti, nebol daný dôvod na zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia a návrh otca na zverenie detí do jeho osobnej starostlivosti nebol dôvodný (výrok II.). Súd prvej inštancie správne prihliadol i na názor a vôľu maloletých detí jednoznačne prejavenu pred súdom, keď maloleté deti nemajú záujem vrátiť sa na Slovensko a chcú zostať s matkou, pričom nie je v ich záujme, aby boli vytrhnuté zo školského a rodinného prostredia, ktoré si počas uplynulého obdobia vybudovali a vrátili sa späť do Slovenskej republiky. Súd prvej inštancie sa pritom v napadnutom rozsudku v dostatočnom rozsahu vysporiadal so všetkými podstatnými skutkovými tvrdeniami a argumentami účastníkov, v odôvodnení uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil, a to i pokiaľ ide o zamietnutie návrhu otca na zverenie detí do jeho osobnej starostlivosti. Rozhodnutie súdu prvej inštancie spĺňa požiadavky na odôvodnenie rozsudku v zmysle § 220 ods. 2 až 4 CSP a odvolacia námietka otca detí ohľadne nedostatku odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie bola nedôvodná.

Pokiaľ otec v odvolaní poukazuje na psychický stav mal. N., i podľa záverov znaleckého dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie, práve v dôsledku väčšej vzdialenosti bydlísk otca a detí, mal. N. nemusí intrapsychický konflikt voči otcovi ťaživo riešiť v prítomnosti otca, čím dochádza k relatívnemu uvoľňovaniu a udržateľnému emočnému balansovaniu.

28. Súd prvej inštancie následne správne prikrčil k úprave styku otca s mal. deťmi, keďže medzi rodičmi v tomto smere k dohode nedošlo (výroky III. až V.). Vo veciach úpravy styku musí brať súd do úvahy špecifiká každého jedného prípadu a z týchto skutočností vyabstrahovať, čo je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Za podmienky, že druhý rodič má záujem sa s maloletým dieťaťom stykať, jeho povahové vlastnosti neodôvodňujú predpoklad, že bude na maloleté dieťa negatívne vplyvať a je schopný sa o maloleté dieťa počas doby styku postarať, je v záujme maloletého dieťaťa bez najmenších pochybností styk náležite upraviť. Na rozhodnutie o forme a rozsahu styku má vplyv mnoho faktorov, tak na strane maloletého dieťaťa (napr. vek dieťaťa, jeho zdravotný stav, vzťah k rodičovi, ktorému nie je zverené do jeho osobnej starostlivosti, obvyklý režim maloletého dieťaťa), ako aj na strane rodiča (napr. rodinné pomery, vzájomný vzťah rodičov, vzdialenosť medzi miestom bydliska maloletého dieťaťa a rodiča, ktorému nie je dieťa zverené so jeho osobnej starostlivosti).

29. Ako vyplýva z obsahu spisu, styk otca s mal. deťmi súd prvej inštancie upravil na základe skutkových zistení z vykonaného dokazovania, s prihliadnutím na vyjadrenia rodičov i kolízneho opatrovníka tak, aby zostali zachované rovnocenné príležitosti matky i otca podieľať sa na výchove detí. Úprava styku, tak ako ju vykonal súd prvej inštancie, vychádza z úpravy styku zabezpečenej neodkladnými opatreniami, vydanými v tomto súdnom konaní a v podstate v takejto podobe sa realizuje už dva roky. Otec má s mal. deťmi preukázateľne pozitívny vzťah a v konaní bolo zistené, že odmietanie styku zo strany mal. N. vyplýva skôr z jej intrapsychického konfliktu ako výsledku toho, že si z obavy zo straty, resp. znepekčenia sa matke ako preferovanej osobe zakazuje prejavovať pozitívne reakcie na otca; nie je to preto, že by jej s otcom „bolo zle“ alebo by z neho mala strach. Odvolací súd v tejto súvislosti pripomína, že matka si musí uvedomiť dôležitosť otca v živote ich detí. Spoločne strávené chvíle s otcom sú pre maloleté dieťa tak prínosné po stránke emočnej, ako aj po stránke intelektuálnej. Rodič, ktorý s dieťaťom trvale nežije pravidelne, má právo na čo možno najširší kontakt s mal. dieťaťom, pretože je to práve množstvo času, počas ktorého je možné realizovať aj neverbálne výchovné pôsobenie rodiča, tzv. výchovu prítomnosťou či príkladom, ktorá je, ako je vo všeobecnosti známe, tou najúčinnnejšou výchovnou metódou. Je nutné mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič - dieťa je v dôsledku odcudzenia v neskoršej dobe iba ťažko napravitelná. To si musí uvedomiť predovšetkým matka a maloleté deti na styk s otcom pripraviť, rovnako tak informovať otca o všetkých dôležitých skutočnostiach, pretože je dôvodné predpokladať, že styk detí s otcom bude so zvyšujúcim sa vekom detí naberať na intenzite.

30. S poukazom na uvedené bol správny záver súdu prvej inštancie o úprave styku otca s deťmi, obsiahnutý vo výrokoch III., IV. a VI. napadnutého rozsudku.

31. Pokiaľ ide o výrok V. súdu prvej inštancie, týkajúci sa úpravy styku otca s deťmi počas zimných prázdnin, namietanej absencie úpravy styku počas jarných prázdnin a miesta prevzatia a odovzdania detí pri styku, odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie pochybil, keď nerešpektoval vyjadrenia účastníkov a odporúčania kolízneho opatrovníka a styk otca s deťmi počas zimných prázdnin v párnom roku upravil až od 25.12. od 09,00 hod do 30.12. do 18,00 hod. Ako je uvedené vyššie, je dôležité, aby zostali zachované rovnocenné príležitosti matky i otca podieľať sa na výchove detí a aby čas strávený s oboma rodičmi bol pokiaľ možno rovnocenný. Z tohto dôvodu bola dôvodná odvolacia námietka otca, aby mu bol umožnený kontakt s deťmi počas Vianoc (Štedrý deň) v párnom roku, keď v nepárnom roku budú deti tráviť Štedrý deň u matky. Odvolací súd vzhľadom na pozitívny vzťah otca a mal. detí ako i potrebu zabezpečiť i obsahovo rovnaké možnosti oboch rodičov podieľať sa na živote svojich detí, zmenil podľa § 388 CSP v tejto časti napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že otec je oprávnený stretávať sa s mal. deťmi počas zimných školských prázdnin v párnom roku od 23.12. od 09.00 hod. do 30.12. do 18.00 hod. a v nepárnom roku od 28.12. od 09.00 hod. do 02.01. (párneho roka) do 18.00 hod..

32. Odvoláciu námietku ohľadne absencie úpravy styku počas jarných prázdnin, resp. potreby jej úpravy v napadnutom rozhodnutí s odôvodnením, že matka detí nechápe, že v tejto časti zostal platný a účinný rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 9P/93/2014-53 zo dňa 17.04.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoP/48/2015-82 zo dňa 24.06.2015, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Otcom uvádzané tvrdenie nie je dôvodom pre zmenu pôvodného súdneho

rozhodnutia, keď jediným dôvodom pre jeho zmenu môže byť len zmena pomerov, resp. okolností, týkajúcich sa tejto konkrétnej úpravy (§ 121 CMP). Taktiež namietané súdom prvej inštancie určené miesto prevzatia a odovzdania detí pri styku vychádza z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie, pričom otec v odvolaní netvrdil žiadne zásadné relevantné skutkové okolnosti, pre ktoré by bolo nutné prikročiť k jeho zmene v odvolacom konaní.

33. Čo sa týka odvolateľom namietaného výroku súdu prvej inštancie o výchovnom opatrení (výrok IX.), odvolací súd sa po preskúmaní veci stotožnil so závermi súdu prvej inštancie v tom smere, že v danej veci síce nie je nevyhnutné dočasne zabezpečiť dohľad nad výkonom starostlivosti o maloleté deti, ale je nutné uložiť obom rodičom povinnosť podrobiť sa psychosociálnemu poradenstvu a/alebo individuálnej psychoterapii za výchovným účelom ohľadom komunikácie. Výchovné opatrenia sú súčasťou systému, ktorý komplexne zabezpečuje riešenie vzťahov medzi rodičmi a deťmi. Súd nimi vykonáva dohľad nad výkonom rodičovských práv a povinností a nad dieťaťom, pričom vždy sledujú základný cieľ starostlivosti súdu o maloleté dieťa, ktorým je záujem maloletého dieťaťa. Veľmi účinným sa v poslednom období ukázalo najmä využitie uloženia povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu, ktoré súd môže uložiť rodičom maloletého dieťaťa alebo maloletému dieťaťu. Podľa záverov poradenstva rozhodne súd prípadne o aplikácii ďalších opatrení. Ak výchovné opatrenie neprinesie želaný výsledok, ktorým je zvyčajne zmena postoja niektorého rodiča, resp. oboch rodičov alebo zmena postoja dieťaťa, potom môže súd využiť ďalšie opatrenia, ktorými fakticky alebo právne zasiahne do výkonu rodičovských práv a povinností formou účinnejších opatrení.

34. V prejednávanej veci bolo súdom prvej inštancie zistené, že komunikácia medzi rodičmi je narušená, títo sa nedokážu konštruktívne dohodnúť na mnohých veciach, týkajúcich sa mal. detí. Pomery medzi rodičmi sú napäté, vzťah medzi nimi disharmonický. Obaja rodičia v zmysle zistení znaleckého dokazovania vykazujú určité problémy i v komunikácii či v postoji k mal. deťom. Podľa záverov znalca ustanoveného súdom prvej inštancie, matka, aby sa vyhla vlastným pocitom neistoty a úzkosti, obranne vlastným postojom ju vťahuje do emočného partnerstva, v ktorom mal. N. zrkadlí ju samu. Jej intenzita a neprímeranosť vzťahu obmedzuje N. psychosociálny vývin. Vo vzťahu k mal. D. je matka menej úzkostná a ochránarska, neidentifikuje sa s ňou tak intenzívne ako s mal. N.. Má tendenciu vyčítať a emočne negatívne reagovať na D. rozhodnutia a prejavy a zároveň kontrolovať cez ňu správanie otca detí. Jej starostlivosť napriek tomu pokrýva najmä D. potreby intimity a blízkosti. Otec je vo vzťahu k mal. N. bezbranný, nakoľko ona ho navonok odmieta a otec nedisponuje takými sociálnymi zručnosťami, aby sa jej napriek tomu dokázal empaticky a senzitívne priblížiť. Je však otvorený novoučeniu a emočnej facilitácii ich citlivého približovania a tvorbe emočnej intimity. Obaja rodičia majú osobnostné predpoklady na zabezpečenie zdravého fyzického a psychického vývinu ich detí. Aktuálne však matka nepripúšťa zmenu týkajúcu sa jej postoja k otcovi detí a porozumenie vývinovým špecifikám detí a otec nedisponuje dostatočnými komplexnými zručnosťami v prejavovaní svojej maskulínnej autority a intimity v úlohe otca. Na základe popísaného skutkového stavu odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že v prejednávanej veci sú splnené zákonné podmienky pre uloženie výchovného opatrenia, pričom sa stotožňuje s dôvodmi súdu prvej inštancie. Rodičia evidentne v súčasnosti nie sú spôsobilí sami túto situáciu riešiť a ich nezhody sú proti záujmom maloletých detí. Je preto potrebné, aby sa výchovnému opatreniu podrobili s cieľom odstrániť vzájomné nepriateľské postoje a pokúsili sa vyriešiť situáciu v prospech detí.

35. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i so skutkovými zisteniami a právnym posúdením povinnosti matky informovať súd i otca detí (výrok VII., VIII.) , ktoré napokon účastníci ani nespochybnili a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie súdu prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí podľa § 387 ods. 2 CSP. Taktiež sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie v závislých výrokoch týkajúcich sa zmeny rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 9P/93/2014-53 zo dňa 17.04.2015 v časti úpravy stretávania sa otca s maloletými deťmi počas bežného roka, letných a zimných prázdnin (výrok VI.), a zrušenia vo veci nariadeného neodkladného opatrenia (výrok X.).

36. Napokon, súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu správne rozhodol i o nároku na náhradu trov konania účastníkov (výrok XII.) a štátu (výroky XI., XIII., XIV.). S poukazom na odvolaciu námietku otca, súd prvej inštancie správne uviedol, že s ohľadom na okolnosti prípadu je spravodlivé zaviazat' na náhradu trov konania štátu, ktoré vznikli v súvislosti o znaleckým dokazovaním znalcom z odboru psychológia, rodičov v rovnakom pomere s poukazom na dôvody, ktoré viedli k nutnosti vykonania znaleckého posúdenia. V mimosporových konaniach platí vyšetrovacia zásada (§ 35 a § 36 CMP), preto

ust. § 57 CMP počíta s eventuálnou možnosťou vzniku trov konania štátu, ktoré vzniknú v súvislosti s dokazovaním. Štát nemá právo na náhradu trov, ktoré platil len v prípade, ak zákon výslovne ustanovuje, že trovy dôkazov platí štát (napr. § 251 ods. 1 CMP) alebo tak rozhodne súd na základe zistenia, že účastník alebo účastníci spĺňajú podmienky na oslobodenie od súdnych poplatkov (primerane § 49 ods. 2 CMP). Vzhľadom na charakter mimosporových konaní, kde nie je možné hovoriť o úspechu alebo neúspechu niektorého z účastníkov konania, je potrebné trovy dokazovania, ktoré platil štát, považovať za spoločné trovy účastníkov konania, ktoré majú platiť podľa pomeru účasti na veci a na konaní (§ 49 ods. 3 CMP). Aj v prípade náhrady trov štátu môže súd použiť materiálny korektív vyplývajúci z § 55 CMP a teda posúdiť vzhľadom na okolnosti prípadu, či je spravodlivé, aby trovy dokazovania, ktoré platil štát, nahradili všetci účastníci alebo len niektorý z nich

37. V súdnej veci ani jeden z rodičov nespĺňal podmienky pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov a keďže neboli zistené žiadne dôvody pre aplikáciu § 55 CMP, súd prvej inštancie správne rozhodol, keď uložil rodičom povinnosť zaplatiť náhradu trov štátu v rovnakom pomere. Znalecké dokazovanie vo veci, ktoré konanie síce začalo na návrh matky, bolo nepochybne vykonané za účelom zistenia komplexných pomerov jednak na strane rodičov (nielen matky) a jednak detí, bolo nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a jeho trovy treba s poukazom na charakter tohto dokazovania považovať za spoločné trovy oboch rodičov, na ktorých náhrade sa musia podieľať v rovnakom rozsahu.

38. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku V. zmenil podľa § 388 CSP ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku a vo zvyšku potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1,2 CSP.

39. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 52 v spojení s § 2 ods. 1 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

40. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).